

ЗАЛЕЖНІСТЬ ЯКОСТІ ЖИТТЯ ХВОРИХ НА ПЕПТИЧНУ ВИРАЗКУ ВІД СТУПЕНЯ ПСИХОСОМАТИЧНИХ РОЗЛАДІВ

Скрипник І.М., Гонко О.Ф.

ВДНЗУ "Українська медична стоматологічна академія", м. Полтава

Серед етіологічних факторів пептичної виразки (ПВ) важливу роль займає психоемоційний стрес, який супроводжується зростанням рівня емоційної напруги, тривожності та сприяє розвитку психосоматичних порушень у даної когорти пацієнтів.

Мета дослідження - оцінити залежність якості життя хворих на пептичну виразку дванадцятипалої кишки (ПВДК) від ступеня психосоматичних порушень організму.

Обстежено 127 хворих на ПВДК, які були розподілені на 2 групи: I група (n=52) з високим ступенем; II група (n=75) — з низьким ступенем психосоматичних порушень. Серед хворих I групи чоловіків було 35 (67,3%), жінок 17 (32,7%), II групи - 41 (54,7%) і 34 (45,3%), відповідно. Групу практично здорових склали 18 осіб. Якість життя хворих вивчали на основі опитувальника якості життя (Сидоров П.І., Солов'йов А.Г., 2006), який дозволяє комплексно оцінити суб'єктивну та об'єктивну сторону фізичної, психічної та соціальної сфери життя пацієнта.

У респондентів I групи індекс фізичного стану за суб'єктивною оцінкою якості життя менший у 1,7 рази, ніж у II групі ($p < 0,01$). При об'єктивній оцінці соматичний стан був кращим, ніж за суб'єктивною оцінкою, що відображає гіперкозогностичну реакцію на захворювання, однак даний показник у 1,7 рази нижчий, ніж у практично здорових ($p < 0,05$). У хворих II групи фізичний індекс за суб'єктивною оцінкою не відрізнявся від практично здорових осіб, проте за об'єктивною оцінкою він був нижчим у 1,9 рази ($p < 0,02$), що свідчить про гіпокозогностичну реакцію хворих на захворювання. Психологічний індекс (111) у пацієнтів I групи нижчий у 2,1 рази, між у II групі ($p < 0,02$). Психоемоційний стан оцінювався як незадовільний, оскільки у 1,8 рази знижувався III у хворих I групи порівняно з II групою ($p < 0,05$). У пацієнтів I групи знижувався в 1,6 рази соціальний індекс порівняно із здоровими ($p < 0,02$), однак за об'єктивною оцінкою відмінностей не виявлено. У хворих I і II групи загальний індекс якості життя (ЗІЯЖ) за суб'єктивною оцінкою нижчий в 1,8 рази ($p < 0,001$) та 1,3 рази ($p < 0,05$), відповідно, ніж у практично здорових. У респондентів I групи він нижчий в 1,3 рази ($p < 0,05$) порівняно з II групою. За об'єктивної оцінки у хворих I групи знизився ЗІЯЖ в 1,9 рази та 1,6 рази ($p < 0,001$) порівняно з практично здоровими та II групою. У хворих II групи ЗІЯЖ зменшився за рахунок зменшення фізичних показників, а в I групі - усіх показників. III у жінок н 1,3 рази ($p < 0,05$) вищий, ніж у чоловіків. Виявлені зміни доводять значну роль психогенних факторів у розвитку ПВ. За результатами анкетування, для жінок властива потреба у психологічній допомозі.